

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Namașco Vitalie și avocatul Dumitru Digori în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013 în cauza penală în privința lui

Namașco Vitalie Ivan, născut la 01 martie 1978,
originar și domiciliat în s. Chiperceni, r-nul Orhei;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.12.2012- 20.02.2013 (*prima instanță*)
2. 26.03.2013 – 30.04.2013 (*instanța de apel*)
3. 08.08.2013 – 30.10.2013 (*instanța de recurs*)

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 20 februarie 2013, Namașco Vitalie a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 1 (un) an închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasîndu-se de la Namașco Vitalie în beneficiul lui Domenti Alexei prejudiciul material în mărime de 1 775 (una mie șapte sute șaptezeci și cinci) lei, prejudiciul moral în mărime de 1 000 (una mie) lei.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, la data de 22 noiembrie 2012, pe la orele 19:00, în timp ce se afla pe cîmpul din apropierea s. Chiperceni, r-nul Orhei, urmărind scopul vătămării integrității corporale a persoanei, în cadrul unui conflict iscat cu Domenti Alexei, intenționat

i-a aplicat acestuia lovituri în regiunea feței, leziuni care au dus la dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 zile și care se califică ca vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel partea vătămată Domenti Alexei, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea civilă și dispusă încasarea de la Namașco Valentin în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei.

Apelantul a menționat că în urma acțiunilor nelegitime ale inculpatului, i-au fost cauzate frământări sufletești, suferințe psihice, dureri fizice insuportabile, fiindu-i dereglată sănătatea pe o lungă durată, mai mult, timp de 40 zile nu a avut posibilitate de a primi hrana necesară întrucât i-a fost fracturată mandibula, astfel a pierdut 20 kg din greutate.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013, a fost admis apelul părții vătămate, casată parțial sentința doar în latura civilă și pronunțată o nouă hotărâre, prin care s-a încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în mărime de 10 000 (zece mii) lei.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Instanța de apel a relevat că, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc, ținând cont de situația materială a inculpatului și posibilitățile de a achita suma solicitată.

5. În recursurile ordinare declarate de inculpatul Namașco Vitalie și avocatul său, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, din motiv că ultima greșit a admis apelul părții vătămate.

Recurenții, invocând temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, au specificat că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.

La pronunțarea deciziei privind încasarea în folosul părții vătămate Domenti Alexei a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, instanța de apel s-a bazat doar pe afirmațiile părții vătămate precum că timp de 40 zile nu a putut primi hrana deoarece i-a fost fracturată mandibula, afirmații ce nu au fost confirmate prin careva documente și nu corespund adevărului, la fel, nu a fost dată o apreciere justă faptului că este persoană cu dizabilitate accentuată, este inapt de muncă și are 2 copii minori la întreținere.

6. Verificând argumentele invocate în recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, ca vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală adoptată în cauza dată.

În recursurile ordinare declarate nu este specificat în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel, ce ar motiva casarea hotărârii.

Recurenții au invocat în recursurile ordinare ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal constată că, textul recursurilor declarate nu cuprind o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiului stipulat în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Namașco Valentin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, să fie justă și întemeiată, fiind demonstrată prin ansamblul de probe, care coroborează și se completează între ele.

Colegiul penal corect a statuat că, în conformitate cu prevederile art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Instanța de recurs menționează că sunt întemeiate concluziile instanței de apel că, potrivit declarațiilor părții vătămate Domenti Alexei, în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului, ultimului i-au fost cauzate puternice suferințe sufletești, emoții, frământări sufletești, suferințe psihice, dureri fizice insuportabile, fiindu-i fracturată mandibula și dereglată sănătatea, concluzii care rezultă și din raportul de constatare medico-legală nr. 319/D din 26 noiembrie 2012, în care se indică mai multe leziuni corporale inclusiv și „fractură închisă de mandibulă pe dreapta” (f.d. 19).

Referitor la motivul invocat de recurenți privind dezacordul cu încasarea de către instanța de apel a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, instanța de recurs ordinar îl apreciază ca neîntemeiat, deoarece din textul hotărârii judecătorești rezultă că soluția privind încasarea sumei pentru compensarea prejudiciului moral a fost motivată, ținându-se seama de caracterul și gravitatea suferințelor fizice

cauzate părții vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, precum și de circumstanțele cauzei.

În concluzie, instanța de recurs conchide că nu există temeiuri de a reține argumentele recurențelor privind micșorarea cuantumului prejudiciului moral, deoarece analizând materialul cauzei, se apreciază că sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei morale stabilite de instanța de apel și nu sînt motive pentru a interveni în decizia atacată în partea soluționării acțiunii civile.

Astfel, instanța de apel corect a apreciat mărimea prejudiciului moral în conformitate cu prevederile art. 1422 și 1423 Cod civil, dispunînd încasarea de la inculpat a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, care împreună cu pedeapsa penală, constituie o satisfacere efectivă împotriva actelor care au violat drepturile și interesele legitime ale părții vătămate.

În asemenea condiții recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Namașco Vitalie și avocatul Dumitru Digori în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013 în cauza penală în privința lui *Namașco Vitalie Ivan*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 noiembrie 2013.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Nicolae Gordilă

Copia corespunde originalului

Judecător:

Ghenadie Nicolaev